

A költő, aki az angyalokban hitt...

Az olvasótábor egyik meghívottja, Gacsályi József Baka István életét és munkásságát mutatta be, a költő születésnapjának előestéjén.

Baka István Szekszárdon született 1948 július 25-én. Hét éves koráig Bátán és Tamásiban lakik. 1956 márciusában költöztek vissza Szekszárdra. Második osztályban Vernét és Jókait olvasott nyolc évesen verset írt. A Garay János gimnáziumban érettségizett 1966-ban, orosz tagozaton. Tolsztojt és Dosztojevszkijt eredetiben olvasta, ez volt diákéveinek legboldogítottabb elfoglaltsága. 1967-ben kezdte meg tanulmányait a JATE magyar-orosz szakán. Megismerkedik Ilia Mihállyal, aki első verseit 1969-ben közli a Tiszatájban. 1969-ben házasságot köt csoporttársával, Ökrös Tündével. Kétesztendőnyi tanárkodás után került vissza 1974-ben Szegedre. A Kincskereső című gyermekeknek szóló irodalmi lap munkatársa, főmunkatársa, majd főszerkesztő-helyettese lett. Szerkesztőségi szobája az idők során Szeged egyik fontos szellemi műhelyévé vált.

Költészetére legnagyobb hatást a komolyzene gyakorolta. Verseinek szonáta formája – saját megfogalmazása szerint – zenei hatásra alakult ki. A képes nyelv nagymestere volt, szívesen eljátszott irodalmi műfajokat újratereztő versekkel, írt orosz verseket, álfordításokat, elogákat és kuruc énekeket.

Próza és dráma kötetei jelentek meg: Szekszárdi mise (1984), A kisfiú és a vámpírok (1988) és a Beavatások (1996). A kilencvenes években Cvetajeva és Bellman verseit fordította.

1993 őszén nagyszerű műfordító szemináriumot indított a szegedi egyetemen. Tanítványai és korábbi Kincskereső-táborbeli felfedezettjei közül ma már ígéretes alkotókként ismerjük Nagy Gábort, Bombitz Attilát, Fabulya Andreát.

Ha Istenhez fűződő viszonyáról faggatták, így válaszolt: „Az angyalokban hiszek és abban, hogy az ember magában hordozza a jóságot.” 1995-ben eljött érte a halál angyala.

Kertész Kati